

1970-12

AUTHOR/KEY FIGURE

Henning Christiansen

FACTS

Document type:

Note

Language:

Dansk

General comment:

Teksten beskriver filmen

"Eftersøgningen", der havde premiere d. 2. januar 1971 på Carlton bio.

Filmen var produceret af ABCinema og instrueret i fællesskab af Jørgen Leth, Ann Bierlich, Ursula Reuter Christiansen, John Davidsen, Peter Engberg, Ole John, Vagn Lundbye, Niels Schwalbe og Peter Thorsboe.

Archive:

HC arkiv Møn/HC breve 7

TRANSCRIPTION

Eftersøgningen! Hvad er det så de leder efter? Hvad leder vi efter? Hvad er det I leder efter? Man kender dårligt sin higenes mål, ubevidst famles der og længere og længere ind i én selv går den søgen, som om muligt bliver basis for et bedre bevidsthedsforhold til omverdenen.

Måske er der udgangspunktet for den omvæltning, som må komme. Der er ingen grund til at man skal acceptere slette ydre omstændigheder.

Indefra vælter læsset, urimeligheden ædes af sin egen fejhed. Inde i os genser vi forelskelsen, den hårde forelskelse i den nøgne sandhed.

Sandheden om menneskets kærlighed til livet, dets rolige kompromisløse stræben.

Hun klæder sig af og går ind i filmen. Forsvinder sporløst i den religiøst—poetiske sfære, som tungt holdes i ave af normaliteten i os.

Passionsspillet søger med vore reelle muligheder at berøre de områder i os, der grænser til det desperate, den dybe ro, den rituelle fetischisme (trangen til at give det, der er omkring os, en dybere mening). Det kan ikke undre ret meget, at der søges ude i naturen, byen fører os endnu længere væk, siger instinktet. Kirken, gravene og fadervor er en sidste forbindelse til de der var, et eller andet sted er der brudt af, og brudstedet må findes og årsagen, og så må retningen sandsynligvis ændres, viderebyggen på den suppedas vi er i er ingen god mulighed. Det er alvor for os.

At elske et træ - at smadre træerne - at brænde et træ - træet som antenne - træet som rambuk - havet stukket i brand af en molotovcocktail - jordbær tværet på et blødende bryst - vinden og violinen - syngende menneske på heden - mumier på heden - en nøgen kvinde foran kapellets krucifix - menneskemængden - cesnaflyets brølen - skibes tuden - bilers rasen forbi - kirkeklokker og orgelklang er noget af det der buldrer udenom den indre higen og skal betvinges, holdes sammen på, for at den indre balance kan blive reel og anvendelig. NB: til alle I der søger i samme retning: I skulle ha været der da filmen blev til. Savner jer nu på billederne. Filmen skulle gå videre — vi skulle være nået frem til lyse varme mennesker, løse muskler, frie arme. Eller - lige lukt i helvede. Amen.

Henning Christiansen

Eftersøgningen! Hvad er det så de leder efter? Hvad leder vi efter? Hvad er det I leder efter? Må Man kender dårligt sin higen mål, ubevidst famles der og længere og længere ind i én selv går den søgen, som om muligt bliver basis for et bedre bevidsthedsforhold til omverdenen. Måske er der udgangspunktet for den omvæltning, som må komme. Der er ingen grund til at man skal acceptere slette ydre omstændigheder. Indefra vælter løsset, urimeligheden ødes af sin egen fejhed. Inde i os ~~indkædet~~ genser vi forelskelsen, den hårde forelskelse i den nøgne sandhed. Sandheden om menneskets kærlighed til livet, dets rolige kompromisløse stræben.

Hun klæder sig af og går ind i ~~filmen~~ filmen. Forsvinder sporløst i den religiøst-poetiske sfære, som tungt holdes i ave af normaliteten i os. Passionsspillet søger med vore reelle muligheder at berøre de områder i os, der grænser til det desperate, den dybe ro, den rituelle fetichisme (trangen til at give det, der er omkring os, en dybere mening). Det kan ikke undre ret meget, at der søges ude i naturen, byen fører os i endnu længere væk, siger instinktet. Kirken, gravene og fadervor er en sidste forbindelse til de der var, et eller andet sted er der brudt af, og brudstedet må findes og årsagen, og så må retningen sandsynligvis ændres, viderebyggen på den suppedas vi er i er ingen god mulighed. Det er alvor for os.

At elske et træ - at smadre træerne - at brænde et træ - træet som antenne - træet som rambuk - havet stukket i brand af en molotovcocktail - jordbær tværet på et blødende bryst - vinden og violinen - syngende menneske på heden - mumier på heden - en nøgen kvinde foran kapellets krucifix - menneskemængden - cesnaflyets brølen - skibes tuden - bilers rasen forbi - kirkeklokker og orgelklang er noget af det der buldrer udenom den indre ~~balance~~ higen og skal betvinges, holdes sammen på, for at den indre balance kan blive reel og anvendelig. NB: til alle I der søger i samme retning: I skulle ha været der da filmen blev til. Savner jer nu på billederne. Filmen skulle gå videre - vi skulle være nået frem til lyse varme mennesker, løse muskler, frie arme. Eller - lige lukket i helvede. Amen.

Henning Christiansen